

dit måste gå genom specificeringar, genom det abstraktas allt närmare bestämmande. Riktningen ditåt visar sig tydligt hos den nuvarande naturforskningen. Man nödgas nämligen fatta ett iure samband mellan de allmänna fysikaliska lagarna; de kemiska agentiernas verksamhet låter sig numera ej blott kvantitativt bestämmas, och på det physiologiska området blifva lifsprocesserna vid grundligare studium deraf allt mer och mer complicerade och sammanväfda med hvarandra, att det snart äfven för den mest s. k. exakta physiolog måste blifva en ren orimlighet att förklara dem såsom resultat af omedvetna eller döda krafters samverkan. Oaktadt all motsträfvighet, tvingas man dock slutligen att till förklaring af det kroppsliga lifvet taga sin tillflykt till en osinlig kraft eller lag, hvilken alltså till sin natur måste vara själfmedvetande och begrepp. Svårigheten vid förklaringen af det kroppsliga lifvet ur en sådan princip ligger ej i frågan: huru kan man tänka sig en rent inre andlig princip utöfva verkan på det yttre och sinnliga, ty det yttre är till sitt väsende ej annat, än ett inre; utan svårigheten ligger deruti, att man ej kan inse, hvarför det inre and-